

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI..ORG

Số 354

ngày 14 tháng 4 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

THƠ NGỎ

Tu Luyện

*Tu luyện siêng năng sẽ đạt thành
Minh tâm kiến tánh tự giao thanh
Tình đời rời bỏ không giao tiếp
Thâm tình khai triển giới em anh*

*Kính bái,
Vĩ Kiên*

Mục Bé Tám từ 02/02/02 đến 08/02/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Muốn giải bỏ tánh hư tật xấu thì phải làm sao?
- 2) Tại sao tâm động?
- 3) Muốn tiếp xúc với thanh quang thì phải làm sao?
- 4) Ăn năn sám hối có ích gì không?
- 5) Sự nghi kỵ của người đời có lợi ích gì không?
- 6) Giá trị của sự hòa bình có hữu ích gì không?
- 7) Học từ bi thì phải học làm sao?

<p>1) Atlantic city, 09-02-2002 3: 25 AM <i>Hỏi: Muốn giải bỏ tánh hư tật xấu thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa muốn giải bỏ tánh hư tật xấu thì phải siêng hành pháp và tự sửa thì sẽ có kết quả</p> <p>Kệ: <i>Ý chí tự tu là chánh trọng Thực hành chánh pháp tự ngoài trong Thành tâm sửa chữa vì nhơn cách Quý trọng tâm thân giữ một lòng</i></p>	<p>2) Atlantic city, 10-02-2002 2: 35 AM <i>Hỏi: Tại sao tâm động?</i></p> <p>Đáp: Thưa tâm động tại vì hướng về những sự không cần thiết</p> <p>Kệ: <i>Hướng tâm loạn động vì mê lầm Tạo khổ không an trí động thâm Khó ngủ không yên vì chuyển động Bình tâm hướng thượng tự phân tâm</i></p>
<p>3) Atlantic city, 11-02-2002 9: 35 AM <i>Hỏi: Muốn tiếp xúc với thanh quang thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa muốn tiếp xúc với thanh quang thì phải hướng tâm với tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất</p> <p>Kệ: <i>Tự nhiên và hồn nhiên là chung hợp Thực chất qui nguyên rất thật thà Giao cảm nguyên lai rất thiết tha Thiên tình sống động tự phân qua</i></p>	<p>4) Atlantic city, 12-02-2002 3: 55 AM <i>Hỏi: Ăn năn sám hối có ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thưa ăn năn sám hối rất hữu ích</p> <p>Kệ: <i>Ăn năn sám hối tự tâm hành Mở trí khai tâm hướng cõi thanh Làm lạc do mình không chịu sửa Mê lầm tự hại chẳng còn thanh</i></p>
<p>5) Atlantic city, 13-02-2002 8: 35 AM <i>Hỏi: Sự nghi kỵ của người đời có lợi ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thưa sự nghi kỵ của người đời tạo thành một tập quán xấu</p> <p>Kệ: <i>Thị phi tạo loạn lại sân si Loạn dân bất ổn lại thị phi Tọc mạch chuyện đời không hữu ích Giàu lòng tha thứ hiện từ bi</i></p>	<p>6) Atlantic city, 14-02-2002 9: 25 AM <i>Hỏi: Giá trị của sự hòa bình có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thưa giá trị của sự hòa bình rất hữu ích cho đại chúng</p> <p>Kệ: <i>Hòa bình chuyển hóa ý thâm sâu Giải quyết tâm linh giải ý sâu Biến động không còn vương vấn nữa Dọn mình tiến hóa rõ nhiệm màu</i></p>
<p>7) Atlantic city, 15-02-2002 9: 55 AM <i>Hỏi: Học từ bi thì phải học làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa học từ bi thì trước hết phải học dứt khoát và buông bỏ</p> <p>Kệ: <i>Hướng về không mọi việc sẽ hoàn thành Giải giới phân minh tình giải quyết Lý trí khai thông giải quyết nhanh Thực hành chánh pháp tự phân hành</i></p>	

THƯ TỪ LAI VẮNG

TPHCM, ngày 10/12/1999

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con xin kính chúc Thầy được dồi dào sức khỏe, thân tâm thường lạc. Con tên P K A, sinh năm 1977, tỉnh B T. Hôm nay con có đôi dòng tâm sự gửi đến Thầy, kính xin Thầy phân giải, giúp con.

Nhà con có 10 anh em, 7 gái, 3 trai. Con là con trai út nên được gia đình ưu tiên cho ăn học. Các anh chị của con có người lập gia đình, có người nên danh nên phận như: giáo viên, bác sĩ, dược sĩ ... Riêng chị thứ ba sống độc thân để lo cho cha mẹ và các em ăn học. Tính con rất nghịch, nhưng sao từ nhỏ con đã không thích đám tiệc, vì con thấy nơi đó dù đông vui, nhưng thiếu sự chân thành xây dựng cho nhau. Đa số họ chỉ lo chuyện thị phi, nhậu nhẹt say sưa, rồi gây gổ mất lòng hàng xóm. Con rất thích nghe băng kinh, giảng pháp và những băng nhạc buồn thời chiến. Giữa năm lớp 9, con đã trốn nhà ra tận Vũng Tàu để xin đi tu, nhưng quý Thầy bảo rằng con còn đang học nên học hết cấp III để tiện cho việc nghiên cứu Phật học sau này. Gia đình con lúc đó cũng không giận con mà chỉ sợ con không đủ dũng chí trên con đường tu học.

Lên cấp III, con đã được vào học trường chuyên của tỉnh. Lúc này con lại tập tành yêu đương, nhậu nhẹt cùng tụi bạn. Suốt 3 năm cấp III, tâm con động loạn vô cùng, con thương nhiều người, nhưng sao người nào thương lại con thì con sợ và không dám nghĩ tới nữa. Sau khi đậu vào đại học Ngoại Thương thì con rất vui vì gia đình đã hài lòng và bạn bè đồng ủng hộ. Nhưng sau đó một năm, bắt đầu năm 1996, thì con bị bệnh rất nặng : vừa đau thận, vừa nhức mình, các hạch ở khắp người đều nổi đốm đỏ, càng ngày càng to, làm sốt cao, cứng cơ, đầy hơi. Người chị làm bác sĩ dẫn con đi trị bệnh khắp nơi, uống thuốc, xét nghiệm rất nhiều, nhưng bớt được vài hôm, rồi lại như cũ.

Suốt thời gian đó, tinh thần con suy sụp rất nhiều, vì bệnh không hết, vì gia đình gặp khó khăn, hai mắt hoa lên không học được và rất khó nhớ bài. Sau khi học xong giai đoạn I thì con bị thi rớt, phải chờ năm sau thi lại. Suốt ngày con chỉ lang thang nơi công viên, khi ngồi quán cà phê, rồi sau lại thích đi chùa. Đến chùa nào con cũng khẩn xin được gặp thuốc hay, được gặp minh sư để học đạo. Ít lâu có người dẫn con đến nơi chữa bệnh bằng trứng gà và thuốc nam. Ở đây có các vị về mượn xác một người nữ rồi xưng là Ngọc Hoàng Thượng Đế, Diêu Trì Kim Mẫu, Phật Thích Ca, Phật Di Lạc... xuống cứu thế độ đời. Các vị đó thường nói thiên cơ, rồi nói trước những người sắp bị nạn và soi căn. Người nào có nạn phải cúng tiền thế mạng, có khi vài chục, vài trăm, hoặc vài triệu đồng. Các vị nói con bị bệnh bà thủy, nên đưa con xuống Phan Rang để chữa. Con phải ở đó cả tuần uống thuốc viên, uống bùa, đeo dây ngũ sắc... Khi về nhà phải cúng tế bà thủy. Dần dần con cũng rất tin các vị ấy, rồi mượn tiền để giải nạn. Khi con không đủ tiền để tiếp tục "hiếu trung" và "qua cơn thử thách" như các vị đó bảo, rồi thất hứa bạn bè, con rất buồn chán cho số phận của mình, đêm đêm thường thao thức và khóc một mình. Tình cờ con anh H, người chủ nhà con đang trọ, cũng là người rất thân tình với xác nữ và các vị đó, nói về Thầy và việc anh ấy đạt được nhiều ấn chứng khi thực hành PLVV. Sau này vì hoàn cảnh khó khăn nên dần dần anh ấy bỏ pháp. Lúc đó con rất sung sướng vì đã gặp được một phương pháp tu rất hợp với tâm ý của mình. Con có gặp chú Tư L và chú T dẫn con đến dự buổi chung thiền với bạn đạo nhân ngày giỗ ông Tư năm 1998. Sau ngày đó, tâm thức con gần như đã thay đổi hẳn. Con gặp lại một số bạn học cũ và quyết tâm chỉ đi theo PLVV dù gặp bất cứ trở ngại nào. Mặc dù trước đó các vị đó đã cảnh báo con rất nhiều về những đại nạn của con nếu con không lui tới đó nữa. Không biết có phải vì lý do đó mà chưa đầy 10 ngày là cha con đột ngột qua đời do chứng nhồi máu cơ tim.

Gần đây con biết thiền đường của bác H, rồi con gặp chú N N, chú C, cô M... và rất đông bạn đạo Vô Vi

Sau khi thi giai đoạn lần II, vẫn bị thiếu nửa điểm như lần đầu nên trường chỉ cho con học tiếp lớp tại chức ban đêm. Khi đó con rất buồn và quyết định bỏ hết việc học hành về quê tịnh thân tu. Ngày 04/09/1999 âm lịch con đã sống tóc và nhất định về quê. Nhưng mẹ con tỏ ý không hài lòng vì gia đình đã dồn hết tâm huyết vào sự thành đạt của con. Rồi nhiều bạn đạo cũng khuyên con nên tiếp tục đi học và để tóc lại mới có cơ hội "học bài" nhiều hơn, mau tiến trên đường tu học. Thật sự từ ngày thực hành PLVV đến nay con đã có sự thay đổi rất nhiều về tâm lẫn thân, con đã ăn chay, nhưng đôi khi gặp những tình huống khó tránh nên con đành phải ăn mặn. Những khi ấy con rất khó công phu và tâm thức động loạn rất nhiều. Nhiều khi con vì lý do này lý do khác nên phải ăn cơm gần giờ công phu làm con không thể ngồi được đúng giờ. Con tự xét thấy mình thiếu dũng chí, thiếu sáng suốt nên đã làm chậm trễ cho sự tu học của mình. Con xin tạ lỗi cùng Thầy và Trời Phật. Từ đây con sẽ cố gắng dũng mãnh tu sửa mình hơn.

Con có những điều khó xử xin phân tỏ cùng Thầy :

- Con cần phải làm gì để báo đáp được công ơn sanh dưỡng của cha mẹ và gia đình một cách sáng suốt nhất. Con có nên để tóc và đi học lại như nhiều người bạn đạo đã khuyên không ?
- Con có nên lui tới nhà xác nữ và nhà anh H nữa không để tỏ lòng biết ơn và lễ nghĩa. Trước kia họ rất thương con trong suốt thời gian con ở nhà anh H.

Hôm nay con có được cơ hội bày tỏ những điều mà con không biết phải nói cùng ai. Con xin hứa sẽ tu hành thật tốt để có cơ hội gần Thầy. Con xin kính chúc Thầy được nhiều sức khỏe. Con xin tạ ơn Thầy.

Con,
P K A

Fountain Valley, ngày 20 tháng 1, năm 2000

KA,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 10 tháng 12, 1999, được biết con đang đứng giữa điểm nan giải từ đời và đạo, chung qui cũng phải dứt khoát mới tiến tới được. Con đã tự cạo đầu nhưng tâm chưa dứt khoát, còn hỏi ý kiến người này người nọ, làm sao gọi là tự quyết định được ? Ở đời này tâm làm thì thân phải chịu, quyết định tu hành thì tâm phải dứt khoát từ tâm lẫn thân. Mỗi mỗi đều phải ngăn gọn nhiên hậu mới có cơ hội tu tiến, tự buông bỏ tất cả sự tham dâm của nội tâm thì mới có cơ hội tu thiền PLVV.

Đời là tạm và động loạn, còn đạo là dứt khoát, thăng hoa đi lên. Phần hồn là chủ của thể xác không phải thể xác là chủ của phần hồn. Cần hồn lià xác thì mới thật sự có cơ hội học đạo. Hồn xác bất minh thì vẫn lẫn lẩn trong vòng luật đạo luân hồi. Ở trên đời này chỉ có đạo tình thương và đạo đức là trên hết, không chịu thiên, thực hành, thì làm sao biết thương mình mà tu tiến.

Muốn báo hiếu thì phải thật sự giải được nghiệp tâm. Nghiệp tâm giải được thì nghiệp thân sẽ được nhẹ nhàn. Tự tu tự tiến là chánh, ngược lại là nhờ đỡ tha lực là rước trược vào tâm lẫn thân.

Tuổi trẻ cần phát triển nội tâm cho thanh tịnh và sáng suốt. Không nên lui tới với những phần tử nhờ tha lực mà quên phát triển chính mình.

Vạn sự trên đời là không, không nên tin những gì chính mình không hành được. Tu là phải hành tiến chứ không phải tu để nhờ, thực hành là trên hết. Xuống tóc là người thích sạch sẽ và bộ đầu sẽ có cơ hội trực tiếp với dưỡng khí của Trời Đất, nhẹ nhàn và minh mẫn hơn.

Chúc con vui hành tự tu tự tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng
Vĩ Kiên

TRÍCH BĂNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

Hỏi: Có một bạn đạo hỏi về trường hợp của anh Minh (bạn đạo) bị bệnh (có quỷ theo) được Đức Thầy chỉ niệm lục tự mà hết bệnh và được phát triển tâm linh huyền diệu. Xin Thầy cho biết thêm về trường hợp này?

Đáp: Anh Minh, hồi ảnh gặp tôi thì con quỷ nó theo, cái mặt ảnh gớm lắm, hung hăng lắm, nóng nảy lắm. Nhưng mà cái tâm ảnh thích tu, ảnh muốn giải thoát cái đó, không để nó trì kéo nữa, ảnh cứ theo tôi, tôi chỉ khuyên bao nhiêu đó thôi. Trì niệm lục tự, mới là đuổi nó ra được. Sau ảnh làm được và ảnh đuổi nó ra hết, cho nên mặt mày tâm tướng của ảnh bây giờ thanh thản vô cùng. Thi thơ của ảnh siêu thoát và ảnh giảng những triết lý rất minh chánh. Cũng nhờ niệm Nam Mô A Di Đà Phật, nhờ gặp tôi ở Houston. Trước đó ông gặp tôi giảng trong vũ trường, rồi ông tới than với tôi thường lắm rồi tôi thấy sự theo mà hành hạ ảnh là dữ lắm, tôi chỉ khuyên chú ý cái đó (quyết tâm trì niệm) thì mới thành đạo, còn ngoài cái đó tôi không nói chuyện với anh Minh. Bắt anh Minh phải làm cho đúng, anh tin theo và anh làm được. Bây giờ ảnh sống một mình thôi. Có vợ, nhưng vợ đi lấy người khác, ảnh không cần, ảnh chỉ lo tu. Cho nên cái Nam Mô A Di Đà Phật rất huyền diệu, các bạn nên niệm chậm chậm, tôi đã nói: N...A...M... M...Ô . A... D...I... Đ...À... P...H...Â...T.à như tôi đã nói tập cho nó vừa đủ cái chấn động để nó giáo dục lục căn lục trần, để lục căn lục trần có cơ hội đồng học, chớ mình hồi nào giờ mình dạy nó, nay một chút, mai một chút trên đầu, rồi bây giờ kêu nó ào. ào...ào.ào thét rồi nó lúng túng đi.

Hỏi: Kính thưa Ông Tám, trong trường hợp mình tánh nóng, có chuyện gì xảy ra cho mình, thay vì sân mà mình dần thì trong tim nó thấy hơi nặng. Vậy có hại gì không thưa Ông Tám?

Đáp: Cho nên dần thì phải co lười răng kè răng, Niệm Phật. Phải niệm, thường niệm, vô biệt niệm. Phải Niệm Phật. Niệm Phật để cho nó hòa đồng trong cái sự bực khởi của tánh nóng. Cái bực khởi tánh nóng đó là nằm trong nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật; không có lửa, không có không khí, không có nước, không có phát triển lấy gì có nóng, phải không? Không có màu sắc thì không có linh cảm, thấy không? Chúng ta phát triển trong cái Nam Mô A Di Đà Phật rồi thì tánh nóng phải tiêu tan, đem khai triển nó thay vì kẹt. Kẹt nó mới nóng chớ gì? Sau khi chúng ta nóng rồi, chúng ta ăn năn là gì? Nó giải tán rồi, nó không có dồn một cục nữa, nó không có làm cái đèn quân cảnh nữa, hết rồi! Nó mở ra. Cho nên PLTC nó mở ra kim mộc thủy hỏa thổ, mở hết 5 giới khác nhau, nó không có huy động thành lực lượng nữa. Cho nên người tu ở đàn này có thể không chế tánh xấu của mình. Khi mà trung tim nó rút, mình co lười răng kè răng, trong lúc này nó giận hờn: co lười răng kè răng niệm Nam Mô A Di Đà Phật cho nó thoát ra một hồi nó tan, mình mới thấy hay. Anh làm yếu nó đi. Niệm thì nó xuất ra làm lực lượng nó yếu, không còn mạnh nữa. Không còn cô đọng, nó không có thúc đẩy được cái sự hung hăng trần tục. Hung hăng trần tục mà mình hướng về thanh, thì nó giải tỏa. Cho nên cái PLTC và Soi Hồn nó quan trọng lắm, nó giúp rất nhiều.

Trong lúc hồi xưa anh bị đau một chút ở dưới chân, thì tâm ý rối lên, nhưng mà sau này bị đau một chút, mình tập trung ý chí trên này Niệm Phật, cái đau đó cũng tiêu luôn, nó mạnh vô cùng. Cái nó qua một bên, đừng cho nó cô đọng. Cô đọng nó là bị phản động lực mạnh. Phân cái trước, cái thanh nó rõ ràng.

Hỏi: Chúng ta có tư tưởng xấu xuất phát thì việc niệm lục tự Di Đà sẽ giúp được những gì?

Đáp: Bởi vì tư tưởng xấu nó cũng nằm trong nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật. Mình đem nguyên lý ra sáng chiếu cho nó thì tự nhiên cái xấu nó trở nên cái tốt, bị nó dồn một cục thôi. Mình phân tách nó ra thì nó tốt, nó hòa đồng trong cái thức rồi, thấy chưa? Nên co lười rằng kể rằng Niệm Phật, niệm, thường niệm, vô biệt niệm. Phải niệm rất nhiều, bởi vì hồi xưa mình thâm thập, mình giáo dục nó những điều sai quấy, thay vì làm điều tốt; bây giờ mình đem điều tốt để ảnh hưởng điều xấu. Cho nên phải niệm, thường niệm, vô biệt niệm, nó mới rõ, nó mới đổi tâm đổi tánh được!

THƠ

THIÊN ĐĂNG

Tu hành dễ ợt có chi căng
Ngôi riết ắt thông suốt lẽ hằng
Niệm Phật lu bù, siêu tốc độ
Thiên hoà bốn cử, chẳng cần ăn
Cầu Trời, Phật độ mau siêu thoát
Nhờ điển thiêng liêng dễ giáng thẳng
Một pháp chậm thì ba bốn pháp
Tu hành thế mới chứng . "thiên đăng"

Thiên Đăng
(VN,28/6/02)

Chú thích: Thiên Đăng nói lái là thăng điền

THIÊN LUẬN

Tu thì nhẫn nhục chớ kiêu căng!
Hành pháp cần chuyên rõ lẽ hằng
Niệm Phật, niệm thường ly vọng tưởng
Thở đều, thở đúng dứt tham ăn
Tu hành, tự giải, lòng thanh thoát
Y lại, cầu xin, khó tiến thẳng
Chánh pháp năng hành ắt sẽ đạt
Chẳng cần vọng tưởng đến . "thiên đăng"!

Không Không.
(03/04/2002)

Chú thích: Thiên Luận nói lái là thuận luyện

Đại-Hội Vô-Vi

Thân kính tặng Đồng-Đạo.
T.Q.T.

Hàng năm vào dịp hè
Bạn-đạo khắp nơi về
Sống chung kỳ Đại-Hội
Ba ngày thật vui ghê.

Hôm đầu tiên bồi-hồi
Vừa đến gặp Thầy rồi
Mọi người vui cảm-động
Nói sao chẳng hết lời...

Thầy bước vào hội-trường
Ánh mắt đầy tình-thương
Uy-nghi ngồi thuyết Pháp
Điển-quang chiếu khác thường.

Lời thuyết-giảng Thầy vang
Trong hội-trường thên-thang
Như hồi chuông cảnh-tỉnh
Bao người các nước sang.

Bạn Đạo từng người lên
 Tâm-sự bày hồn-nhiên
 Trong tình thâm Đạo-Pháp
 Nghĩa Thầy Trò siêu-nhiên.

Đến giờ ăn sắp hàng
 Cười nói chuyện ồn vang
 Mọi người vui Đại-Hội
 Quên hết chuyện trần-gian.

Buổi trưa chiều hẹn-hò
 Vào hội-trường đúng giờ
 Đối-trao về tu-học
 Nửa mừng nửa âu-lo...

Tối chùng lên vi-âm
 Lệ ứa chẳng đặng cầm
 Trước Thầy cùng các bạn...
 Ôi ! nghĩa nặng tình thâm !

Đêm về ăn tối xong
 Bao người lại phập-phồng
 Chuẩn-bị đêm văn-nghệ
 Nhạc kịch bạn Thầy mong.

Đến khuya chung tham-thiền
 Trong khung-cảnh linh-thiên
 Cùng nhau ngồi Luyện Đạo...
 Ôi ! cuộc sống Thần Tiên !

Đồng-đạo thật vui thay
 Ấm-áp sống bên Thầy
 Bạn-thiền lâu mới gặp
 Tiếc sớm vội chia tay.

Ba ngày thoáng lướt trôi
 Như khoảnh-khắc mà thôi
 Gặp Thầy mừng chưa nói
 Đại-Hội bế-mạc rồi !...

Năm nay hè lại sang
 Bạn-đạo lại rộn-ràng
 Tổ-chức kỳ Đại-Hội
 Nhớ trông Thầy mệnh-mang...

Toulouse, ngày 27-03-2001.
 Trịnh Quagg Thắng.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Đặng Văn Sỹ là thân phụ và nhạc phụ của bạn đạo Thanh Hòa và Đàm Hưng đã qua đời lúc 6: 20 AM ngày chủ nhật mồng 7 tháng 4 năm 2002 Dương Lịch tại Việt Nam, hưởng thọ 73 tuổi được mau sớm về cõi thanh nhẹ.

Thành kính tri ân

T/Đ Thanh hòa San Diego

2) Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo Nguyễn Thị Cúc là:
 Cụ bà Trần Thị Hoa, pháp danh Chiếu Hương

Đã quá vãng lúc 9h 15 ngày 27/3/2002 (nhằm ngày 14/2 năm Nhâm Ngọ) tại thị trấn Dĩ An, tỉnh Bình Dương, VN. Hưởng thọ 92 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

T/Đ Phú Nhuận, Việt Nam kính báo.

ĐẠI HỘI KHÍ GIỚI TÌNH THƯƠNG

Frankfurt, ngày 27 tháng 3 năm 2002

Khí Giới Tình Thương

Duyên lành đến thì mới tạo được một khóa Khí Giới Tình Thương để kêu gọi mọi người thức tâm và đóng góp. Kẻ mới và người cũ đều phải hợp tác chung vui và sẽ tự cảm thức duyên Trời Đất đã sắp đặt trong xây dựng một hướng đi cho mọi người cùng tu cùng tiến, sẽ chứng minh lòng thành và sự đóng góp của mọi người. Hướng tâm về những phần hồn quá cố, chung vui trong sống động và sẽ giải tỏa mọi uẩn khúc của nội tâm. Ước mong có sự hiện diện đầy đủ của các bạn, hạnh đức đóng góp của các bạn rất cần thiết, sống vì tâm, chứ không sống vì tiền, vui trong thanh tịnh, không nên sống vì sự tính toán.

Sự đóng góp của các bạn là một sự khuyến khích Ban Tổ Chức làm việc càng ngày càng tốt hơn.

Chúc các bạn an vui,

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

=====
14 tháng 4 năm 2002

Kính thưa quý bạn đạo,

Thật là một duyên phước lớn lao cho chúng ta có cơ hội sum họp cùng Đức Thầy và huynh đệ tử muội khắp nơi trong Đại Hội Khí Giới Tình Thương vào tháng 10 năm nay tại Houston, Texas.

Chúng tôi thành thật cảm ơn tất cả quý bạn đạo đã hưởng ứng và ghi danh đến ngày hôm nay để giúp chúng tôi làm việc hữu hiệu hơn. Lời nhắc nhở của Đức Thầy vô cùng quý báu, và chúng tôi rất tiếc không thể chấp nhận ghi danh tự túc cho quý bạn đạo. Ước mong chúng ta sẽ cùng đóng góp để hình thành một Đại Hội tốt đẹp và luôn nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn,
Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Trả lời câu hỏi bạn đạo về Đại Hội:

1) *Biết rằng không có ghi danh tự túc cho Đại Hội nhưng có bạn đạo Houston hỏi nếu như nhà cửa họ tại Houston thì sao? Có special deal gì không? Policy của BTC ĐH đối với bạn đạo địa phương như thế nào?*

Thưa, BTC không có chương trình ghi danh tự túc như đã nói trên. Kính mong quý bạn đạo thông cảm, cần sự đóng góp chung mới xây dựng được một Đại Hội Tâm Linh tốt đẹp.

2) *Có bạn đạo hỏi rằng hiện giờ họ chưa xin được vacation để đi dự ĐH, vậy họ nên làm thế nào? Có thể giữ chỗ rồi sẽ đóng tiền một lần vào tháng 8 được không?*

Thưa, nếu đến tháng 8 còn chỗ, chúng tôi sẽ cố gắng thu xếp cho bạn đạo được tham dự ĐH, nhưng vì chưa đóng deposit nên chúng tôi không bảo đảm giữ chỗ trước được.

BẠN ĐẠO VIẾT

Khóa Sống Chung Âu Châu

Ba giờ chờ mười một giờ bay
 Lâng lâng thanh nhẹ mỉm cười hoài
 Lướt gió vượt mây tìm chơn lý
 Thực hành Chơn Pháp chẳng còn nghi.

Kính thưa Bạn Đạo Bốn phương.

.Máy bay sắp hạ cánh đã nghe ông Phi Công lên tiếng” Hôm nay trời rất đẹp nhiệt độ khoảng 50F ở Frankfurt, Germany”. Một bạn đạo tay cầm bảng Vô Vi đến đón, “Thái” tên của một bạn đạo trẻ ở Đức Quốc “Em cầm bảng Vô Vi cho chị để nhìn, nhưng nhớ lại không biết chị biết đọc tiếng VN không?” tôi liếc một cái mỉm cười “Quậy há”, ra ngoài vừa đi Thái vừa hỏi “chị có từng đi Đại Hội không sao em chưa bao giờ biết chị vậy”, “tốt, biết là giựt mình đó” tôi cười thầm, Thái chỉ trên tay có cái bánh chưng gói coi khéo lắm nói “Chị đói bụng không? Em có cái bánh chưng ngon lắm, của mấy chị ở Quy Thức làm, nhưng em cũng đói bụng quá thôi lát chị tới khách sạn ăn luôn, chứ đưa cho chị lấy gì em ăn”, thiệt hết nói Vô Vi trẻ Đức Quốc quậy quá chừng dám trêu ghẹo Linh Tinh Lộn Xộn này nữa chứ.

Đến Hotel Thái chỉ “Chị coi kìa khách sạn tụi em lo tới sáu sao lận đếm hết năm ngón tay vẫn còn sao”, nhìn lên coi thì cũng phaiỦ, khách sạn này cũng tếu giống như Vô Vi trẻ ở đây, sao tới sáu cái mà mặt tiền thì giống ba cộng một, bước vào trong có vài bạn đạo đón chào rất niềm nở nhìn gương mặt bạn đạo này còn tưởng cây cười Thi ở Calgary, (nhưng có phần đẹp trai hơn), Khách sạn thuộc một làng xa thành phố, nhà cửa chung quanh làng rất xưa, nhưng rất sạch sẽ, kiếm tới kiếm lui cũng không thấy một miếng rác đó các bạn ạ, tôi vào check in là có phòng ngay vì thời gian này bạn đạo vẫn chưa đến đầy đủ, tôi lên phòng là kéo hai cái vali chứa gần 2000 CD của bạn đạo Nam Cali đóng góp gửi tặng bạn đạo Âu Châu, rất là vui vì mở ra là có rất nhiều bạn tham gia soạn tiếp vào bao thơ và gửi đến tất cả mọi người, có bạn hỏi tại sao mang nhiều như vậy có bị xét không? tôi tự tin trả lời cho vui “Con cưng của Thượng Đế ai dám đụng”, sau đó từng đoàn bạn đạo từ khắp nơi đổ về, ồn ào ào rất vui.

Năm nay khóa sống chung rất đầy đủ nhân tài Vô Vi Âu Châu tham gia, không khí vui nhi Đại Hội, tôi thì đã quen một mình nên cứ góc này rồi góc kia để kiếm bạn quen chào hỏi, ai cũng hỏi có thấy Đoàn Mộng Điệp đến chưa, có bạn còn tưởng Đoàn Mộng Điệp là đàn ông, làm tôi cứ mỉm cười làm thinh cho vui, thật ra tôi làm việc rất tự nhiên, tay nghe mắt thấy thâu phóng hồn nhiên chứ không có tính toán nên cứ để yên vậy, Khóa sống chung Âu Châu lần này lớn như Đại Hội bạn đạo có 311 người, Vô Vi baby có 70 người, nên rất nhộn nhịp, tôi thì nơi nào có nhiều bạn đạo tôi rất âm thầm, ăn ít, thiền nhiều nên lúc nào tư tưởng cũng dỗi dào Thanh Quang Điển Lành, bạn đạo đọc bài viết của tôi có lẽ tưởng tôi hung hăng sân si lắm, nhưng trái ngược lại tôi rất thanh tịnh, thanh nhẹ, tư tưởng thoải mái lắm, những tác động mạnh trên bài viết là có tính cách xây dựng, sống động hòa ái tương thân tại các bạn sao thì nghĩ tôi vậy chứ các bạn thấy rồi tôi hiền ghê chưa, bị ăn hiếp cũng cho tới luôn, tôi còn tưởng phen này đã bán cái cho Thượng Đế trên diễn đàn rồi là không viết nữa, nhưng khi ra ngoài hội trường 95% bạn đạo Âu Châu ủng hộ làm tôi cảm động quá không thể từ chối được, vậy là Thượng Đế còn muốn đọc bài của tôi mà, thật ra bài viết chỉ là mới bắt đầu thôi đâu có kết thúc ẹ vậy các bạn vẫn còn được dịp trao đổi tu học dài dài đó, Ô khắp thế giới nơi nơi đều nói “tôi khoái đọc bài của chị lắm”, hân hạnh, tôi sẽ sẵn sàng phục vụ.

Khóa sống chung năm nay Đức Thầy ra đề tài “Thực Hành Chơn Pháp”, bạn đạo tham gia đóng góp rất hào hứng tuy nhiên có người nói nhiều quá có người thì không được nói, cần thêm thời gian giới hạn cho công bình.

Đề tài rất rộng lớn, Thực Hành Chơn Pháp, chúng ta ai cũng đã từng ném mùi tầm đạo “Nhân Thân Nan Đắc Pháp Nan Ngộ” làm sao để biết được đây là Chơn Pháp để thực hành?

Qua sự đóng góp của các bạn rất đầy đủ phải khai triển chính mình, tự vấn thân hành khổ mới hiểu được, tuy nhiên còn phải xem bạn có phải là người tầm đạo không? Hay kiếm chỗ đồng người để khoe môi múa mỏ, không tu mà giảng đạo như Thầy cũng có, mặt mày xanh lét tái mét, nhìn là biết tham dục lộ trên mặt mà cũng nói

là Thực Hành Chơn Pháp, thực hành mới có Điển về Trời thì mới là Phật, không hành mà đòi thành Phật thì thành Phật giấy, nói đạo nhưng không hành là tự chuốt khổ vào thân, Thực Hành Chơn Pháp không để đâu từ Thân Tâm Ý đều phải nghiên cứu kỹ lưỡng, phải hiểu được mình tu để làm gì? Tại sao phải tu? Ít lợi của sự tu?, có vài bạn đạo Aaju Châu tâm sự với tôi có bạn không tin pháp tu này sẽ thành Phật, làm cho bạn này buồn buồn và như mất niềm tin, như vậy bạn đó tu là muốn gì.

Chơn Pháp là luồng Điển hội tụ nơi trung tâm bộ đầu rút thẳng trực chỉ một đường tiến hóa, tự sửa thân tâm an lạc. Pháp là rõ ràng, thực hành Tâm Thân Khỏe mạnh, trẻ trung yêu đời rồi con người tự nhiên đưa đến trạng thái thanh tịnh để hòa vào Càn Khôn Vũ Trụ. Đời là Bãi Trường Thi, cảm dỗ mọi thứ, muốn là tiêu hao rồi, giữ tâm thanh tịnh mới tìm ra chơn lý, tuy nhiên vẫn còn nhiều khó khăn chờ dịp khác có thêm đề tài tôi sẽ nói thêm.

Trong buổi học tôi có nghe bạn đạo lên nói thơ của chị Nam Mai, tôi chưa biết nhiều về chị, vì dù sao mình cũng là Baby Vô Vi, tuy nhiên nghe thơ của chị tôi có cảm nhận không giống Vô Vi, không biết chị có tu Vô Vi không hay chỉ vào chơi cho vui vì thơ rao bán Gà của chị giống mấy ông Thầy Pháp “Một cò xanh nháy quanh hòn đá, chờ nước cạn ăn cơm ăn cá, hai cò xanh nháy quanh hòn đá chờ nước cạn ăn cá ăn cơm. . .”, tôi nhìn thấy Hóa bạn đạo Hòa Lan một bạn đạo thân tín từ lâu, lên diễn đàn thú tội mà tội nghiệp, Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có chỉ, năm giờ sáng bạn có thể Thiền và ăn năng xám hối với Trời Phật cần gì phải nói ra lộ liễu vậy vì bạn đạo đâu phải ai cũng từ bi, nội ý phóng ra bàn luận phê bình là Hóa cũng đủ ná thờ rồi, đại dột, chị Nam Mai này cũng đùa dờn ghê thiệt.

Ra mắt Thiền Ca, nhạc thì tôi đã đi nhiều nơi để ra mắt cộng đồng, nhưng ở Âu Châu bạn đạo rất đoàn kết mỗi người mỗi việc chung nhau chia việc rất giỏi. Cho nên tôi có mấy câu thơ tặng bạn đạo trẻ Đức Quốc.

Tay bắt tay chung nhau xây dựng
 Có Điển Trời bao phủ rưới Thanh Quang
 Tâm bao la chan hòa tình Đạo Hữu
 Pháp Vô Vi đưa đến khắp mọi nhà.

Ngày cuối cùng tôi đã được hội ngộ với Đại Sư Huỳnh Trịnh Quang Thắng, chúng tôi ngồi nghe anh đọc thơ mà tâm phục, khẩu phục, Châu Bảo Pháp Quốc đã hát lên bài chúc mừng Đại Thọ rất là cảm động rưng rưng nước mắt, bài hát của anh Thắng, chúng tôi được dịp trao đổi tu học rất say mê, tôi mời anh trở lại tuần báo để đăng những bài thơ tuyệt tác, anh từ chối và dặn đừng cho ai biết thêm vì anh muốn quy ẩn để tu, với ai chứ nói với Đoàn Mộng Điệp là chắc ăn, vì tôi không bao giờ nói với ai, chỉ len lén viết ra chút thôi.

Đọc bài thơ Búp Bê bằng muối của anh Trịnh Quang Thắng tôi có cảm hứng để làm bài thơ hạt cát của tôi, vì cảm thấy mình còn xa quá.

Cát

Sa mạc mênh mông Sa Mạc trống
 Gió mây lất phất lấm khung trời
 Gió hòa cùng Cát bay phất phới
 Thoáng thoáng nhìn xa ngở mây trời

Hạt Cát tung hoành khắp mọi nơi
 Ngở mình tung gió đi khắp nơi
 Ngờ đâu cơn mưa trời đổ xuống
 Hạt Cát nằm im với ngậm ngùi

Hạt Cát nằm im xem tã tới
 Ngắm nhìn mây gió bay khắp nơi
 Ngoài kia cơn mưa trời vẫn đổ
 Cát vẫn nằm đây với ngậm ngùi.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình
 Đoàn Mộng Điệp

